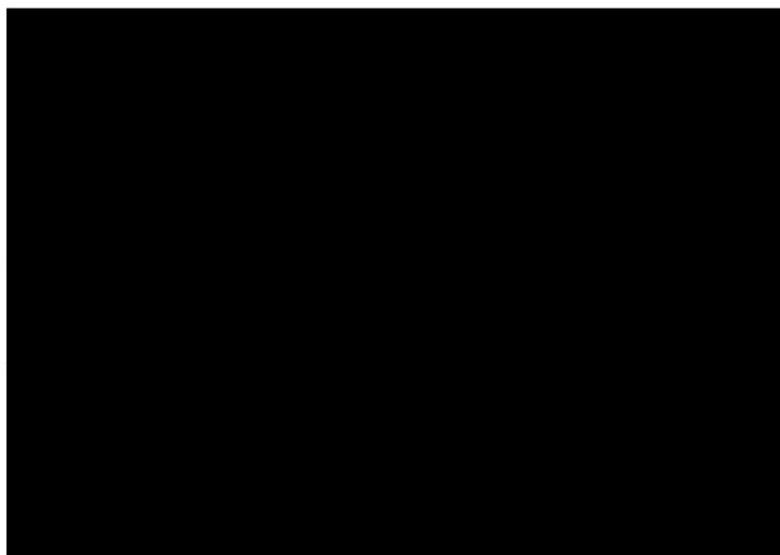

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/281-2/2019</u>	
Érkezett: 2019 MÁRC 28.	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>0</u> db	<u>ml</u>

Alkotmánybíróság
Donáti utca 35-45.
Budapest
1015

igazolt jogi képviselőjének

BEADVÁNYA

a IV/281-1/2019. számú eljárásban

anyabíróság!

Page 10 of 10

A felhívásban foglalt határidő – figyelemmel arra, hogy 2019. március 23. és 24. napjain

A Tisztelt Alkotmánybíróság által kibocsátott felhívásban szerepelt, hogy az indítványnak

A hiánypótlási felhívás kibocsátásának indokolása szerint a benyújtott alkotmányjogi panasz

Azt, hogy a támadott bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.

A Tisztelt Alkotmánybíróság által kibocsátott felhívás alapján célszerűnek mutatkozik

ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a 40. K. 32. 768 / 2018 / 24.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot továbbá elsődleges indítványként, hogy az Abty

törvény (továbbiakban: Kp.) 123. § (3) bekezdése rendelkezéseivel - a bírósági határozattal együtt az ítélettel felülvizsgált közigazgatási cselekményt - a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 106-1-43659/15/2018-M számú közigazgatási határozatát - is szíveskedjen megsemmisíteni.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot továbbá másodlagos indítványként, hogy az Abtv. 43. § (3) bekezdése alapján állapítsa meg a 40. K. 32. 768 / 2018 / 24. számú ítélet alaptörvény ellenességét, és az ítéletet az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg, továbbá kötelezze a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot új eljárás lefolytatására.

A Kp. 123. § (1) bekezdése alapján és a 2016. évi CXXX. törvény a polgári perrendtartásról (továbbiakban: Pp.) 426. § (1) bekezdése alapján **kérem, hogy a Tisztelt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott 40.K.32.768/2018/24. számú ítélet végrehajtását – valamint a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 106-1-43659/15/2018-M számú közigazgatási határozatának végrehajtását - az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig szíveskedjen felfüggeszteni.**

A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal az indítványozó menekült státuszát visszavonta, és a döntése szerint ennek alapján a közigazgatási döntés megküldésével értesíteni kívánja a személy adat- és lakcímnnyilvántartást kezelő központi szervet a nyilvántartásban történő módosítás céljából, és a döntése szerint ennek alapján a közigazgatási döntés megküldésével értesíteni kívánja a személy adat- és lakcímnnyilvántartást kezelő központi szervet a nyilvántartásban történő módosítás céljából. A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal az indítványozó menekült státuszának visszavonásával egyidejűen az indítványozót kiutasította az Európai Unió tagállamainak területéről, és velem szemben beutazási és tartózkodási tilalmat is elrendelt.

E szankció végrehajtása az alkotmányjogi panasz eljárás befejezését megelőzően jelentős érdeksérelmet okozna az indítványozó számára. Jelentős érdeksérelmet okozna az, ha az Alkotmánybíróság eljárásának befejezését megelőzően a magyar és nemzetközi nyilvántartásokban menekültként már nem szerepelne. Ennek ugyanis az a következménye, hogy a menekülteket megillető jogokat nem tudná gyakorolni. Kiutasításának elrendelése okán legfőképpen a területen maradás jogát nem tudná gyakorolni, az alkotmányjogi panasz eljárás lezárulását megelőzően kitoloncolással kerülne eltávolításra Magyarország, illetve az Európai Unió tagállamainak területéről.

Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére tekintettel a végrehajtás felfüggesztésének elrendelése a fentiek szerint indokolt.

A Kp. 123. § (1) bekezdése alapján és a Pp. 426. § (2) bekezdése alapján kérem, hogy amennyiben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott 40.K.32.768/2018/24. számú ítélet végrehajtását – valamint a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 106-1-43659/15/2018-M számú közigazgatási határozatának végrehajtását - az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig a Pp. 426. § (1) bekezdése szerint nem függeszti fel, abban az esetben **szíveskedjen a Tisztelt Alkotmánybíróság a Pp. 426. § (2) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszban támadott 40.K.32.768/2018/24. számú ítélet végrehajtását – valamint a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 106-1-43659/15/2018-M számú közigazgatási határozatának végrehajtását - az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszteni.**

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése:

Az indítványozó szíriai állampolgárt a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóság Menekültügyi Osztálya a 2014. március 27. napján kelt. 106-1-61473/19/2013-M. számú határozatával menekültként elismerte, nemzetközi védelemben részesítve ezzel.

A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal hivatalból eljárást indított az indítványozó menekült státuszának visszavonása iránt és a 2018. augusztus 09. napján kelt 106-1-43659/15/2018-M. Számú döntésében az indítványozó menekült státuszát visszavonta.

A Met. 75. § (1)-(2) bekezdései alapján (és a Met. 68. § (1) bekezdése szerint) a közigazgatási döntés ellen fellebbezésnek nincsen helye, a döntés ellen bírósági felülvizsgálat (közigazgatási per) kezdeményezhető.

Az indítványozó a közigazgatási döntéssel szemben törvényes határidőben – a közigazgatási döntésben megjelölt bíróság előtt, a közigazgatási szerv útján - bírósági jogorvoslatot kezdeményezett, amely bírósági eljárás eredményeként született meg az alkotmányjogi panasszal támadott 40.K.32.768/2018/24. számú ítélet.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt folyamatban lévő peres eljárásban az indítványozót (felperest) a bíróság személyesen nem hallgatta meg, a személyes meghallgatására kísérletet sem tett, noha az indítványozó (felperes) személyes meghallgatása a bírósági eljárásban kötelező lett volna a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (Met.) 75. § (4) bekezdése alapján.

A Met. 75. § (4) bekezdése szerint:

„75. § (4) A bírósági eljárásban a kérelmező személyes meghallgatása kötelező. A személyes meghallgatást a bíróság mellőzi, ha a külföldi a) a lakóhelyéről nem idézhető, vagy b) ismeretlen helyre távozott.”

A Met. 75. § (4) bekezdése mérlegelést nem tűrő törvényi előírás, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság alkotmányjogi panasszal érintett eljárásában azonban – noha több tárgyalási határnap került az ügyben megtartásra – nem intézkedett az indítványozó (felperes) személyes meghallgatására.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság önkényes, nyilvánvalóan contra legem bírói jogalkalmazása a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozta.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

A Met. 75. § (1)-(2) bekezdései alapján (és a Met. 68. § (1) bekezdése szerint) a közigazgatási döntés ellen fellebbezésnek nincsen helye, a döntés ellen bírósági felülvizsgálat (közigazgatási per) kezdeményezhető.

A Met. 75. § (5) bekezdése alapján (és a Met. 68. § (1) bekezdése szerint) a bíróság eljárást befejező döntésével (érdemi határozatával) szemben jogorvoslatnak (perorvoslatnak) nincsen helye.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével szemben fellebbezésnek, vagy rendkívüli perorvoslatnak (felülvizsgálat, perújítás) nincsen helye.

A Kp. XX. fejezete szerinti alkotmányjogi panasz azonban – miután nem minősül jogorvoslatnak (perorvoslatnak) a bírósági ítélettel szemben előterjeszthető.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.K.32.768/2018/24. számú ítélete az indítványozó (felperes) közigazgatási perben meghatalmazott jogi képviselőjével 2018. december 04. napján került – elektronikus úton – közlésre.

Indítványozó nyilatkozik arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti határidőn – az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági ítélet közlésétől számított 60 napon - belül került az alkotmányjogi panasz előterjesztésre.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása:

Az indítványozó érintettségének igazolásához – tekintettel arra, hogy a közigazgatási per felperese – külön bizonyítás nem szükséges.

(A Kp. 37. § (1) bekezdés f) pontja alapján a közigazgatási perben bejelentésre került, hogy a felperest ért jogsérelem a menekült státusza jogszabálysértő visszavonása volt, amely az alperesi hatóság részéről megvalósított helytelen jogszabály értelmezés és helytelen jogszabály alkalmazás eredménye.)

Az indítványozó a közigazgatási perben jogi képviselővel járt el, az ügyvédi meghatalmazás a periratok között fellelhető, azonban kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti képviselet ellátására kiterjedő ügyvédi meghatalmazást csatol a jogi képviselő az alkotmányjogi panaszhoz.

e) Az Abtv. 29. § alapján bejelentem, hogy az ügyben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség merült fel.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság önkényes, nyilvánvalóan contra legem bírói jogalkalmazása a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozta, amely egyúttal alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vet fel.

f) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:

Az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet sérti az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, T) cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény/Szabadság és Felelősség XXVIII. cikk (1)

bekezdés 2. fordulátát (... tisztességes és nyilvános tárgyaláson...), továbbá az Alaptörvény/Állam 26. cikk (1) bekezdését és 28. cikkét.

g) A megsemmisíteni kért bírósági döntés alaptörvény ellenességének részletes indokolása:

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt folyamatban lévő peres eljárásban az indítványozót (felperest) a bíróság személyesen nem hallgatta meg, a személyes meghallgatására kísérletet sem tett, noha az indítványozó (felperes) személyes meghallgatása a bírósági eljárásban kötelező lett volna a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (Met.) 75. § (4) bekezdése alapján.

A Met. 75. § (4) bekezdése szerint:

„75. § (4) A bírósági eljárásban a kérelmező személyes meghallgatása kötelező. A személyes meghallgatást a bíróság mellőzi, ha a külföldi a) a lakóhelyéről nem idézhető, vagy b) ismeretlen helyre távozott.”

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) szerint:

„59. § [Idézés a tárgyalásra] (1) A bíróság a feleket a per tárgyalására idézi.

71. § [A tárgyalás vezetése] (2) Az elnök c) ügyel arra, hogy a felek és az érdekeltek a tényállításaikat, nyilatkozataikat és bizonyítási indítványait időben terjesszék elő, d) a jogvita ténybeli és jogi vonatkozásait a felekkel megtárgyalja,...”

A Met. 75. § (4) bekezdése mérlegelést nem tűrő törvényi előírás, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság alkotmányjogi panasszal érintett eljárásában azonban – noha több tárgyalási határnap került az ügyben megtartásra – nem intézkedett az indítványozó (felperes) személyes meghallgatására, és ez által nem tartotta meg a Kp. 59. § és 71. § (2) bekezdés c)-d) pontjaiban foglaltakat, illetve nem tette lehetővé az indítványozó (felperes) számára, hogy a tárgyalás közvetlenségével élni tudjon.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság önkényes, nyilvánvalóan contra legem bírói jogalkalmazása a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozta.

Az eljáró bíróság az indítványozó Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésében foglalt jogait azáltal sértette meg, hogy egy mindenkre kötelező érvényű jogszabályt – Met. 75. § (4) bekezdése, Kp. 59. § és 71. § rendelkezései - figyelmen kívül hagyott.

A menekültügyi eljárásokkal összefüggésben megállapítható, hogy a tagállamok menekültügyi eljárásainak követelményeit meghatározó ún. Eljárási irányelv 31. cikke, az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6 cikke, az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke tartalmazzák a menekültügyi eljárás hatálya alatt állókat megillető garanciákat.

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6 cikke szerint: „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.”

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6 cikke a bíróságra ró kötelezettséget a tisztességes eljárás lefolytatása irányába, amely nyilvánvalóan sérül az önkényes, contra legem bírói jogalkalmazás által.

Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke szerint „Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselő igénybevételéhez.”

Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke szintén a bíróságra ró kötelezettséget a tisztességes eljárás lefolytatása irányába, amely nyilvánvalóan sérül az önkényes, contra legem bírói jogalkalmazás által. Természetesen a hatékony jogorvoslathoz való jog is sérül az önkényes, contra legem bírói jogalkalmazás által.

A bíróságnak nem volt törvényes lehetősége az indítványozó (felperes) személyes meghallgatásának mellőzése által elmulasztani a tisztességes (bíróági) eljáráshoz való jog biztosítását, e körben nem volt törvényes lehetősége az egyértelmű, és mérlegelést nem tűrő törvényi előírások figyelmen kívül hagyására.

A 20/2017. (VII. 18.) AB határozat alapján contra legem bírói jogalkalmazás a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja:

Az AB határozatban kifejtettek szerint:

„A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bíróági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.”

Az indítványozónak az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdésében biztosított jogait az eljáró bíróság az által sértette meg, hogy figyelmen kívül hagyta azt, hogy általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény, és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg.

Az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdésében megjelölt jogszabályi fogalomnak – figyelemmel az Alaptörvény T) cikk (2) bekezdésében foglaltakra - a közigazgatási perben a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény felel meg.

Alaptörvény ellenes az a bírósági magatartás, amely során a bíróság általánosan kötelező magatartási szabályként az Alaptörvény T) cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezést figyelmen kívül hagyja.

Az indítványozónak az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdésében biztosított jogait az eljáró bíróság fentiek által sértette meg.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés 2. fordulatának (... tisztességes és nyilvános tárgyaláson ...) sérelme is megvalósult, amely szerint

- Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az eljáró bíróság a sérelmezett eljárásában a perbeli ügyben alkalmazandó hatályos jogszabályokat figyelmen kívül hagyta. Ezáltal sérült az indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga.

Alaptörvény/Állam 26. cikk (1) bekezdés sérelmének kifejtése:

Az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése szerint:

„26. cikk (1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírákat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.”

Az Alaptörvény szerint a bírák csak a törvénynek vannak alárendelve.

A bírák törvénynek való alárendeltsége, *a törvényeknek való alávetettség* – egyúttal azt is jelenti, hogy - *a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el*, amely Alaptörvény ellenes magatartás. (20/2017. (VII. 18.) AB határozat.)

Alaptörvény 28. cikk sérelmének kifejtése:

Az Alaptörvény 28. cikk szerint:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.”

A Met. 75. § (4) bekezdése szerint:

„75. § (4) A bírósági eljárásban a kérelmező személyes meghallgatása kötelező. A személyes meghallgatást a bíróság mellőzi, ha a külföldi a) a lakóhelyéről nem idézhető, vagy b) ismeretlen helyre távozott.”

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) szerint:

„59. § [Idézés a tárgyalásra] (1) A bíróság a feleket a per tárgyalására idézi.

71. § [A tárgyalás vezetése] (2) Az elnök c) ügyel arra, hogy a felek és az érdekeltek a tényállításaikat, nyilatkozataikat és bizonyítási indítványukat időben terjesszék elő, d) a jogvita ténybeli és jogi vonatkozásait a felekkel megtárgyalja,...”

A Met. 75. § (4) bekezdése mérlegelést nem tűrő törvényi előírás, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság alkotmányjogi panasszal érintett eljárásában azonban – noha több tárgyalási határnap került az ügyben megtartásra – nem intézkedett az indítványozó (felperes) személyes meghallgatására, és ez által nem tartotta meg a Kp. 59. § és 71. § (2) bekezdés c)-d) pontjaiban foglaltakat, illetve nem tette lehetővé az indítványozó (felperes) számára, hogy a tárgyalás közvetlenségével élni tudjon.

Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági eljárásban az indítványozó (felperes) személyes meghallgatása – vagy annak legalább a megkísérlése a bíróság által - felel meg kizárólag a fenn megjelölt jogszabályok céljainak és betűjének is.

A felperes személyes meghallgatására vonatkozó jogszabályi előírások figyelmen kívül hagyásával, a felperes tárgyalásra történő megidőzésének elmulasztásával a bíróság elzárta attól a felperest, hogy a menekültügyi tárgyú közigazgatási perben a tárgyaláson személyesen nyilatkozatot tegyen.

A menekültügyi eljárásokban a kérelmező személyes nyilatkozatának kiemelt szerepe van, hiszen a menedékjogot kérő a személyes üldöztetését saját maga kell, hogy kifejtse. Ugyanakkor ez kötelezettséget is ró a közigazgatási szervekre és a bíróságokra, hiszen a nyilatkozattételre a kérelmező megidőzése által lehetőséget kell biztosítani.

Ugyanígy a kérelmezővel szemben felhozott nemzetbiztonsági tárgyú kifogásokkal szembeni védekezését is – figyelemmel arra, hogy a felvetett nemzetbiztonsági kockázat alapját képező adatok minősítettek, így a kérelmező képviselője részéről nem megismerhetőek – kizárólag a kérelmező tudja érdemben előadni, a személyes meghallgatása ez okból sem maradhat el.

Az Alaptörvényben rögzített tisztességes eljárás elve (XXIV. cikk) megköveteli, hogy a kérelmező elismert menekült jogállásának visszavonását – a keresete esetleges elutasítását - megelőzően a bíróság a kérelmezőt személyesen meghallgassa (vagy legalább a személyes meghallgatásra kísérletet tegyen), és a kérelmező személyes meghallgatásán elhangzottak függvényében döntsön a közigazgatási per tárgyában.

- h) Az indítványozó a közigazgatási perben jogi képviselővel járt el, az ügyvédi meghatalmazás a periratok között fellelhető, azonban kifejezetten az

Alkotmánybíróság előtti képviselő ellátására kiterjedő ügyvédi meghatalmazást csatolt a jogi képviselő az alkotmányjogi panaszhoz.

- i) Az **indítványozó nyilatkozott arról, hogy** a személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságához nem járul hozzá.
- j) Az **indítványozó nyilatkozott arról, hogy** az ügyben felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, perújítási eljárás, jogorvoslat a törvényesség érdekében nincsen folyamatban.
- k) Az **Alkotmánybíróság hatáskörét** az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. § rendelkezései, továbbá a Kp. 123. § rendelkezései alapozzák meg.
- l) Az **indítványozó jogosultságát** a Kp. 17. § és 26. § rendelkezései teremtik meg.
- m) Az **alkotmánybíróság előtti eljárás feltételeinek fennállását** megalapozó körülmények:

A Met. 75. § (5) bekezdése alapján (és a Met. 68. § (1) bekezdése szerint) a bíróság eljárást befejező döntésével (érdemi határozatával) szemben jogorvoslatnak (perorvoslatnak) nincsen helye.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével szemben fellebbezésnek, vagy rendkívüli perorvoslatnak (felülvizsgálat, perújítás) nincsen helye.

A Kp. XX. fejezete szerinti alkotmányjogi panasz azonban – miután nem minősül jogorvoslatnak (perorvoslatnak) a bírósági ítélettel szemben előterjeszthető.

- n) Az **érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata:**

Az indítványozó magyar hatóságok által kiállított személyi igazolványának és lakcímet igazoló hatósági igazolványának másolata az alkotmányjogi panasszal egyidejűen benyújtásra került.

A jogi képviselő ügyvédi igazolványának másolata az alkotmányjogi panasszal egyidejűen benyújtásra került.

Budapest, 2019. március 25.

Tisztelettel

